

ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως! Καὶ οὕτως δ' αὖτε μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν. Τὸ κατ' ἐμὲ, πινὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ αὐτοῦ, μέλει περὶ ὅτι οὐδ' αὐτὴ ἡ ἀριθμητικὴ ἐλπίς κληρὸς ἤθελεν ἀρκέσει εἰς τὸ νὰ μετρήσῃ τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ τοὺς ξένους αἰ- τινες διέτρεξαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν μεγαλοπρεπῆ κήπον καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις του! » Βλέπεις, φίλε, ὅτι παρὰ τὰς ὁχθὰς τῆς θολερᾶς Ταμίτσας, εὗ- ρεν ὁ εὐφυὲς Βετάνδος τὰ νάματα τοῦ δικυγοῦς Γάγγου. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀκριβείας σὲ λέγω δ-ι, ὁσάκις ἐμβοσίων εἰς δημοσίαν ἀμαξάν (omni- bus) βλέπω τὸν τρόπον δι' οὗ ἐξελέγχεται μηχανικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσφερόμενων, μέ καταβαίνει ἡ ἰδέα

Ἀγγεῖον Ἰνδικόν

ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει εὑρεθῇ καὶ μηχανὴ τὴν ὁποίαν προσκολλῶντες οἱ ξενοδόχοι περὶ τὰς σια- γόνας τῶν γενομένων, θέλουσι καταμετρεῖν δι' αὐτῆς καὶ πόσα γεώμετρα τρώγουσι, καὶ πόσον ζύθον βο- φοῦσι καὶ πόσον βοσβόλιν καταδροχθίζουσιν. ἢ καὶ πόσας ῥίζας σελίνου τραγανίζουσιν ὁμοῦ μετὰ τὸ τυ- ρίον των.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, φίλε μου, ποῖον τὸ ἐπιμύθιον τῆς παγκοσμίου ταύτης ἐκθέσεως; Ἐνταῦθα, ἄλλοι μὲν λέγουσιν ὅτι ἡ παγκόσμιος ἐκθεσις θέλει ἐπι- φέρει καὶ παγκόσμιον εἰρήνην, ἄλλοι δὲ ὅτι οἱ φραγ- μοὶ τῶν τελωνείων θέλουσι κατεδαφισθῇ, οὗτοι, ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς ἐμπορίας θέλει καταστήσει ἀπεριό- ριστος, ἐκείνοι δὲ θέλει μεταβάλλει τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις τῶν ἐθνῶν, καὶ συγχροτήσῃ ἐξ ὅλων τούτων

ἐκείνην καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν. Τὸ κατ' ἐμὲ, πινὰ νὰ γείνωσιν ὅλα ταῦτα τὰ θαύματα, ὅταν ἐ- πανέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῶν θαυμάτων· πρὸς τὸ παρὸν δὲ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐδαπανήθησαν καὶ ὅτι ἐθνηται- ρίσθησαν ἑκατομμύρια. Βέβαιον εἶναι ἐπίσης ὅτι πο- τὲ ζήτημα κοινωνικὸν δὲν ἐφείλκυσε τόσῳ τὴν προ- σοχὴν τῶν κατοίκων τῶν δύο ἡμισφαιρίων, ὅσῳ ἡ ἐκθεσις τοῦ Λονδίνου, καὶ ὅτι ποτέ, ἐπ' οὐδεμιᾶς συνόδου, εἰ καὶ πολὺ πλέον εὐαρίθμου τῆς προκει- μένης, δὲν ἐπεκράτησε τοσαύτη ἀδιακόπως ἀρμονία ἰδεῶν, σκοπῶν καὶ αἰσθημάτων, καὶ τοσαύτη ἐγκράτεια περὶ ἀντιζηλίας ἰδιωτικᾶς τε καὶ ἐθνικᾶς. Κατὰ τὴν ἰδέαν ταύτην συμπαραερέθησαν καὶ συνηγωνίσθησαν ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη τῆς γῆς, εἰς αὐτὴν συνέβησαν κυριαδαὶ σοφῶν, βιομηχανῶν, τεχνητῶν καὶ περιέρ- γων, περὶ αὐτῆς ἐγράψεν ὁ τύπος ὅλης τῆς οἰκου- μένης καὶ ὁμῶς οὐδεμία ἠγέρθη φωνὴ ἐτερόρρητος. Ἡ εὐστατεῖα τοῦ δημογνωμοσύνη ἐπὶ ἀνθρωπίνων πραγ- ματων!

Ἐν Λονδίνῳ

τῆς 3—15—Ὀκτωβρίου 1851.

N.

ΤΟ ΕΝ ΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ,

Ἐπὶ τῶν Ἀντωνίνων.

Καθὼς ὁ κατ' ἰδίαν ἄνθρωπος, ὁ περιπετὼν εἰς τυμφορὰς καὶ ατυχίας, πολλὴν εὐρίσκει παρηγορίαν ἐν τῇ πρᾶξιν καὶ ἐν τῇ μελέτῃ, εἰς ἐφρόντισε νὰ πα- ρασκευάσῃ ἐν αὐτῷ ἐκ νεότητος τὸ τοιοῦτο καταφύγιον, ἔχουσι το πλεονέκτημα τοῦτο καὶ τὰ πολιτικῶς ταπει- νωθέντα ἔθνη, ὅσα, ἐν καιρῷ τῆς ἀκμῆς, δὲν ἐδαπάνησαν ἀπάρτας αὐτῶν τὰς δυνάμεις εἰς μόνας τὰς ἀνάγκας τοῦ θετικοῦ βίου, ἀλλ' ἐθιράπευσαν ὅσον ἔδει καὶ τὰς μούσας ἐκείνας, αἵτινες ἀνελεῆμονος δὲν εἶναι οὐδὲ πρὸς τοὺς ταπεινότερους αὐτῶν ἄνδρας, πολὺ δὲ ὀλιγώ- τερον πρὸς τοὺς κύριους. Ὁ μέγας Βάκων, καὶ πρᾶρηθεις, κηρυχθεὶς ἐνοχός, καταδικασθεὶς, μετ' ὀνειδῶν μακρυνθεὶς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ, ἀποκλεισθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπερτάτου τοῦ ἔθνους συνεδρίου, κατὰ χρεως, ἐστιγματισμένος καὶ κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν, τῶν μεριμνῶν καὶ τῶν νοσημάτων, ἦτο ἀείποτε ὁ πολὺς ἐκεῖνος Βάκων, καὶ ἐνησχολήθη περὶ τὴν σύνταξιν καὶ τὴν συμπλήρωσιν συγγραμμάτων, αἵ ὁποῖαι, ἐνόςῳ ὑπάρχει νοῦς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, θέλουν διατηρεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὁμοίον τι συνέβη καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπτηθεῖσα, ἐκπολιορκηθεῖσα, περιυβρισθεῖσα, ἀποβαλοῦσα πᾶσαν πολιτικὴν δύνα- μιν, ἠνάγκασεν οὐδὲν ἥττον τοὺς νικητὰς αὐτῆς νὰ κύψωσι τὰς ἀγερῶχους αὐτῶν κεφαλὰς ἐνώπιον τῆς σοφίας ἐκείνης καὶ τῆς χάριτος, νὰ ἔρχωνται ἐνταῦθα